

മഹാരാജാവു്
തിരുമനസ്സിലെ
ജനയിതി പുറം-ൽ തീച്ചെട്ട
വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

ൻ. രാജസൂയം.

പു. രാമായണം.

എറണാകുളം:

കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.

മ.മ.മ.ശ.

മഹാരാജാവു്
തിരുമനസ്സിലെ
ജനയിതി ഹൃദയം തീർച്ചപ്പെട്ട
വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

ൻ. രാജസൂയം.

ഹൃദ. രാമായണം.

എറണാകുളം:

കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുക്കുടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.

മ.മ.മ.മ.

രാജസൂയം.

(ശുകപുരി എന്നപൊലെ).

തിരുവെഴുത്തു വാഴും ഗിരിജാകാമക നംഭോ
കുരുണാചാരിയെ തവ ചരണങ്ങൾ പണിയുന്നെൻ *

കുരിമുഖനാഭിയാകും പരദൈവങ്ങളെയും ഞാൻ
കരുതുന്നെന്നകതാരിൽ പെരുകുന്ന ഭക്തിയൊടെ *

തുരുനാഥന്മാരുടെ ചരണപങ്കജങ്ങളെ
പിരിയാതെ ഹൃദി ചെത്തിട്ടുരയ്ക്കുന്നെൻ സല്പഥയെ *

മധുവൈരിഭഗവാന്റെ കരുണയാം മധുവിനു
പരമമാം ഭാജനമായ് മരുവുന്ന യുധിഷ്ഠിരൻ *

മാരുതന്റെ സുതനാഭി കർത്തരാം സോദരരും
ഹരിണാക്ഷിപാഞ്ചാലിയുമൊരുമിച്ചു സുഖത്തൊടെ *

ധരണിയെ വിധിപൊലെ പരിപാലിച്ചിരൂപ്രസ്ഥ
മരുവുന്നാളൊരു ദിനം നിരൂപിച്ചു മനക്കാനിൽ *

പരിചൊടെ രാജസൂയം തരസാ ചെയ്ക്കുന്നിടയ്ക്കന്റെ
നരപാലജന്മമിച്ഛാൾ തരമാക്ഷിട്ടുവാനിന്നു *

വരുമൊ സംഗതി നാഥ നരകാരെ നന്ദസൂനോ
തിരുവുള്ളമതിനെന്നിൽ വരുമൊ തെ വാസുദൈവ *

ധരണീശനൈവം ചിന്തിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പൊൾ നാരദനും
പരിതോഷമുണ്ടാംവണ്ണമരികെ വന്നിതു തത്ര *

മർദ്ദ

(അഞ്ചിതപ്പെട്ടി എന്നപോലെ).

മാമുനിയെ ശ്രദ്ധനാം നാരദനെ കണ്ടു
യമസുതനത്ര കുതുകനെ *

താമസമെന്നിയെ മാമുനിയുടെ
കമനിയപാദം കഴുകിച്ചു *

മൊദാത്തകൊമളമായൊരു പീഠം വ
സിപ്പിച്ചമരേന്ദ്രൻ പണിയുന്ന *

പാദെ ഭീമാദിസോദരരൊടും വണങ്ങിനാ
നമരേന്ദ്രസദൃശനാം ഭൂപൻ *

തുമ കലൻ കുശലങ്ങൾ ചൊല്ലിനാ
നമിതചരിതമനുജാതം *

ശ്രീമധുസൂദനഭക്തരിൽ മുഖനാം
ശമിതദുരിത ഗുണരാശെ *

സോമകലത്തിൽ പിറവി ഭവിച്ചൊരു
മമ ഗുണമിയലുവാനായി *

സാമോദമൊടേഴുന്നള്ളിയതൊക്കുമ്പോൾ
കിമപിയുണ്ടെന്നിടേ ഭാഗ്യം *

മാമകവംശവിശുദ്ധിയും വന്നിതു
അമലഹൃദയ താപസെന്ദ്ര *

മൊഹമുണ്ടെന്നുള്ളിൽ രാജസുയം ചെയ്യാ
നഹമതിനെളതാമൊ പാർത്താൽ *

മാഹാത്മ്യമെരും ഭവൽകൃപയുണ്ടെങ്കി
ലഹിശായി ഗുണചെയ്യും നൃനം *

മോഹനശീലനാം നന്ദകുമാരൻ
ബഹുക്രമം ങ്ങാവാനായി *

ഭക്തപ്രിയനൊടു ചെന്നുണർത്തിയ്ക്കണം
സകലവും ഭവാനിന്നതന്നെ *

തപക്രമം വെണമതിന്നെന്നു ചൊല്ലിനാൻ
സകലഗുണനിലയഭൂപൻ * ൨

(കൊണ്ടൽവെണി എന്നപൊലെ).

നിശ്ചലനായ ധർമ്മജന്തൻ
നന്ദോഴി കെട്ടു മാമുനീന്ദ്രൻ *

ചൊന്ന നെരത്തു വിസ്മയം പൂണ്ടു
ഒന്നു മീട്ടിനാൻ വീണതന്മേൽ *

എന്ന സൗഖ്യം ചെയ്യുന്നുരചെയ്തു
പിന്നെ മാമുനി മൊദമൊടെ *

മന്നവനൊടു ചൊല്ലി മെല്ലവെ
മന്ദഹാസവും പൂണ്ടുകൊണ്ടു *

നന്നു നന്നെടൊ രാജപുംഗവ
നിന്നുടെ ഹിതം വന്നുകൂട്ടും *

രാജനാം ഹരിശ്ചന്ദ്രനിക്കാലം
രാജസുയത്തെ ചെയ്തയാലെ *

രാജിച്ചിടുന്നു ദൈവവന്ദന
പൂജിതനായി സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ *

വ്യാജഹീനനായവൻതൻ
തെജോവൈഭവം കാണുകയാലെ *

മരണ

മനവ നിന്റെ താതനാകിയ
ധന്യനാം പാണ്ഡു ചൊല്ലുമൂലം *

ധന്യശീല ഞാൻ വന്നതിന്നെടൊ
നന്ദിച്ചു കെൾക്കു താതവാക്യം *

രാജസുയത്തെ ചെന്തെണം ഭവാൻ
വ്യാജമെന്നിയെ എന്നിവണ്ണം *

നിന്നൊടു ചൊൽവാൻ വിണ്ണിൽനിന്നവ
രെന്നൊടു ചൊല്ലി രാജമേശലെ *

ഇന്നു നിന്നുടെ വാക്കു കെട്ടപ്പൊൾ
വന്നു കെട്ടുകും ചിത്തരംഗെ *

ഇന്നിവയെല്ലാം മാധവനൊടു
ചെന്നു ചൊല്ലുവാൻ പൊയിടുന്നു *

എന്നു യാത്രയും ചൊല്ലി മെല്ലവെ
മനവനൊടു മാമുനീന്ദ്രൻ *

രാമകൃഷ്ണതിനാമവും ചൊല്ലി
താമസിയാതെ യാനം ചെയ്തു * ന.

(ശ്രീകവുരി എന്നപൊലെ).

അക്കാലം മധുമനൻ ചൊല്ലൊള്ളും ദ്വാരകയിൽ
ദിക്കെല്ലാം ഭരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടുൾക്കാമ്പിൽ കൃപയാടും *

മയ്യുണ്ണിമണികളൊടും സൗഖ്യം വാണരുളുമ്പൊൾ
ദിക്കെല്ലാം ശോഭയൊടും തല്ലാലെ നാരദനും *

വെക്കും വന്നിറങ്ങി തത്ര അർക്കൻ വന്നതുപൊലെ
മുക്കണ്ണൻ പണിയും ദൈവൻ ചിക്കന്നും താപസന്റെ *

മർദ്ദ

തൂക്കാക്കൽ നമസ്കരിച്ചു സല്ക്കാരം ചെയ്തിരുത്തി
 അന്യോന്യം കുശലങ്ങളും ധന്യന്മാർ ചൊല്ലി മുദാ *
 അന്നേരം മുനിവരനും ചൊന്നാൻ മാധവനോടു
 മല്ലാറെ ധർമ്മജന്റെ ചൊല്ലാലെ വന്നെന്നഹം *
 കല്യാണം വരുവതിന്നു ചൊല്ലെരും രാജസൂയം
 ഇക്കാലം ചെയ്തിടുവാനുൾക്കാമ്പിൽ മൊഹിയ്ക്കുന്നു *
 ഏന്നെവം നൃപതിലകൻ ധന്യാത്മാവുരചെയ്തു
 ഏന്നെവം പാഞ്ഞിരിയ്ക്കെ വന്നാ നങ്ങൊരു വിപ്രൻ * ര

(സുന്ദരിമാർമണി എന്നുചൊലെ).

മെദിനിയെവനും വന്നു—തത്ര
 വെദാന്തവെദ്യനെ കണ്ടു *
 അതപ്രഗുനായ മഗധാ—ധിപൻ
 സത്തുകുളായ നൃപരെ *
 എത്തിപ്പിടിച്ചുടൻ കാരാ—ഗൃഹം
 ചെത്തു വലയ്ക്കുന്നു നൃണം *
 പാർത്തതുചൊലെ കിടന്നി—ടുന്നു
 എത്ര നാളുണ്ടഹൊ കഷ്ടം *
 ഇത്തരമുള്ളവർ ചൊല്ലാ—ലിന്നു
 തത്ര കൃപാലൊ ഞാൻ വന്നു *
 . . . . . തൊട്ടം—വന്നു
 കാത്തുകൊള്ളണമെ എന്നു *
 മിത്രമായുള്ള ഭവാനൊ—ടിന്നു
 ചെത്തുരചെയ്യണമെന്നു *

മർവ്വ

എത്രയും താപെന ചൊന്നൊ—രവർ
മൃത്യുഞ്ജയാർച്ചിത ശൈശവെ *

ഇത്തരം വിപ്രന്റെ വാക്കു—കെട്ടു
കുത്തുന്ന കൊപെന ചൊന്നാൻ *

ക്ഷത്രിയകീടകൻതന്നെ—കൊന്നു
കാത്തുകൊടുവനവരെ ഞാൻ *

പൊയാലുമെന്തൊരചെയ്യ—നെരം
പൊയാനുടൻ ഭൂമിഭവൻ *

മാമുനിതന്നെയും യാത്ര—യാക്കി
താമസിയാതെ മൂകന്ദൻ *

ധീമാനാമുഖവർതന്നെ—നൊക്കി
കൊമളമായുരചെയ്യു *

൫

(ദപാരകാമന്ദിരം എന്നപൊലെ).

ഉലവ സഖെ നീ കെൾക്ക
ബലമൊദെന മെ വാക്യം *

രാജവീരൻ ധർമ്മസുതൻ
രാജസുയം ചെയ്യിടുവാൻ *

ചിത്തംതന്നിലിതുകാല
മെത്രയും കൊതിച്ചിടുന്നു *

എന്നിവണ്ണം നാരദനും
വന്നു നമ്മൊടുരചെയ്യു *

മരൻ

കൂരനായ മാതധൻറെ
കാരാഗൃഹം വാണിടുന്ന *

ഭൂമിപാലന്മാരുടെയ
അമയങ്ങളുവിലവും *

തീർത്തിട്ടുവാനവർ ചൊല്ലാ
ലത്രയും വിരവിനൊടെ *

അത്ര വന്നു പറഞ്ഞിതു
സത്തമനാമൊരു വിപ്രൻ *

സാധുശീല രണ്ടു കാഴ്ചം
സാധിപ്പാനുണ്ടതിൽ മുഖെ *

സാധിയെല്ലുണ്ടതെന്നതും
ബോധിച്ചെന്നൊടുരചെയ്തു *

എന്നതു കെട്ടുപുറം
മന്ദം തൊഴുതുണർത്തിച്ചു *

നന്ദസുനോ വാസുദേവ
ഇന്ദിരാപല്ലഭ പൊറ്റി *

ധന്യശീല ഭവാനിന്നു
ചൊന്ന കാഴ്ചമിതു രണ്ടും *

ഒന്നെന്നിഹ തൊന്നിടുന്നു
എന്നുള്ളിൽ നിന്നച്ചിട്ടുബോധം *

സന്നദ്ധനാം ജരസന്ധൻ
മുന്നമുള്ള വൈരത്താലെ *

മന്നവന്റെ യോഗത്തിന്നു
എന്നും തിറ നൽകയില്ല *

അന്നെരത്തു മാഗധനെ
കൊന്നു യോഗം കഴിയ്ക്കുന്നു *

വന്നുകൂട്ടമെന്നതന്നെ
തൊന്നിടുന്നു ദയാനിയെ *

ഇപ്രകാരം കെട്ട നെര
മപ്രകാരം തന്നെ എന്നും *

സുപ്രമോദം പൂണ്ടുടനെ
അപ്രമേയനരുൾചെയ്തു *

കെല്ലെന്ന ധർമ്മന്റെ
നല്ലരിയ്ക്കു വിരവൊടെ *

ഉന്മൂകന്റെ സൊദരനാം
തന്മൂറാനുമെഴുന്നള്ളി *

൬

(രശ്മിണിയൊടു എന്നുപൊലെ).

ചിന്മയനാം ഭഗവാനെഴുന്നള്ളി
നന്മയെറിട്ടമിരൂപ്രസ്ഥത്തിങ്കൽ *

കന്മഷഹരനായ ഭഗവാനെ
ചെമ്മെ കണ്ടൊരു നെരത്തു ഭക്തനാം *

ധർമ്മന്റെ ചിത്തം വളർന്നിതു
കർമ്മസാക്ഷിയെ കണ്ട പത്മംപൊലെ *

മരണം

സോമമൂലൻ പണിയുന്ന പാദത്തെ
സോമവംശതിലകൻ കഴുകിച്ചു *

കൈമളമായ സിംഹാസനോപരി
ഭൂമിപനങ്ങിരുത്തി ഭഗവാനെ *

ശ്രീമൽ പാദാരവിന്ദത്തിലഞ്ജസാ
തുമയൊടെ നമസ്കരിച്ചിടീനാൻ *

സോമവംശജലധിസുധാകരൻ
ഭൂമിപാലനരചെയ്തു മൊദനെ *

താപനാശന രാജസുയം ചെയ്യാൻ
ശ്രീപതെ മമ മൊഹം വളരുന്ന *

അല്ലമെന്നിൽ വിവെകമുണ്ടെങ്കിലൊ
ഉൾപ്പുവിങ്കൽ കൃപ പൊരത്തീടെണം *

ഇത്തരം ധർമ്മന്ദനൻ ചൊന്നപ്പൊൾ
ചിത്തംതന്നിലുറച്ചു കുരുണയാ *

തപമുത്തി മുകിൽവണ്ണനഞ്ജസാ
പൃഥ്വിനായകനൊടരുളിച്ചെയ്തു *

ധാത്രിപാലശിഖാമണെ നിന്നുടെ
മിത്രമാമഹം രാജസുയത്തിന്നു *

ഏത്രയും മൊദം പൂണ്ടു തുണയ്ക്കുവാൻ
പാത്തിരിയ്ക്കയാണെന്നു ധരിയ്ക്കു നീ *

ധാത്രിനായകന്മാരും വിരവൊടെ
അത്രവനടിമപ്പണി ചെയ്യണം *

മരം

ധൂർത്തനായ ജരാസന്ധമനാവ
നെത്രയും വൈരമെന്നൊടു പൊർചെയ്തു *

ആർത്തനായൊരു വൈരമുണ്ടായതു
പാർത്ഥലിനം കരം നൽകയില്ലവൻ *

തത്ര ചെന്നുടൻ മാഗധമന്നനെ
മാർത്താണ്ഡാത്മജഗൈഹത്തിലാക്ഷവാൻ *

പാർത്ഥനൊടു വൃകോദരൻതന്നൊടു
മെത്രയും വെഗം പൊക്കവാൻ ഞങ്ങളെ *

ധാത്രിനായകമെഴലെ മടിയൊതെ
യാത്രയാക്കുക മാർത്താണ്ഡജാത്മജ *

തീർത്ഥപാദനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
ചിന്ത മൊദനെ സൊദരന്മാരെയും *

യാത്രയാക്കി മുക്കുന്തൊടു കൂടി
ചിന്തമൊദനെ എന്നവരെന്നരം *

മൂർത്തികൾ മൂന്നുമെന്ന കണക്കിനെ
തത്രനിന്നു ഗമിച്ചിതു മൊഹനം * 9

(ഓടും മൃഗങ്ങളെ എന്നപൊലെ).

ഓമൊദരഭീമപാർത്ഥന്മാരെന്നരം
ഭ്രമീസുരാകൃതി പൂണ്ടുകൊണ്ടു *

താമസമെന്നിയെ ചെന്നാർ ജരാസന്ധ
ഭ്രമീപൻ വാഴുന്ന ഗൈഹത്തിങ്കൽ *

ഭൂപതി ചെന്നു വണങ്ങിനാനന്നെരം
ഭൂപതിലകന്മാരൊമവരെ *

ആപാദമൂഢവും സൂക്ഷിച്ചുവരൊട്ടു
പാപിയൊ മാഗധനെവ് ചൊന്നാൻ *

ആരൊടൊ നിങ്ങളതിശയമുന്തികൾ
നെരെ പറഞ്ഞാലുമുള്ളവണ്ണം *

ധീരത കാണുന്നു ഘോരമായത്രയും
സാരന്മാരെന്നു കരുതിട്ടെന്നൻ *

ഭാമസഹായനരുളിനാനന്നെരം
ഭൂമിപതെ ഞങ്ങൾ ചൊല്ലാമെല്ലാം *

ആരണന്മാരപെക്ഷിയ്ക്കുന്നവയെല്ലാം
പാരതെ നൽകും നീയെന്നു കെട്ടു *

വീര തെ ചാരത്തു വന്നിതു ഞങ്ങളു
മൊരുന്നതെല്ലാം ലഭിയ്ക്കുമെന്നു *

ധീരതയുണ്ടു മനക്കാമ്പിൽ ചെരും നീ
ചെരും നീ ചൊന്നതു പാർത്തിടുമ്പൊൾ *

ധാത്രിപതെ ഞങ്ങൾ നിന്നൊടിതുകാലം
പ്രാർത്ഥിച്ചിടുന്നതു നൽകാമെങ്കിൽ *

തീർത്തുരചെയ്യിടാം ഞങ്ങളെന്നിങ്ങിനെ
പാർത്ഥസഖി ചൊന്ന നെരത്തിങ്കൽ *

അന്തണന്മാർ വന്നു നമ്മൊടു യാചിച്ചു
ലെന്തെങ്കിലും നൽകുമെന്നു നാനം *

അന്തരമില്ലെന്നു ചൊല്ലി ജരസന്ധൻ
ചിന്തിച്ചു കൃഷ്ണനെ നൊക്കി നിന്നു * വൃ

൧൫൪

(ഗോപകുമാരക എന്നപൊലെ).

മനവനാകും ജരാസന്ധൻ പിന്നെയും
സൃഷ്ടിച്ചു നൊക്കി മുദാ—കൃഷ്ണൻ
തന്നൊടു ചൊല്ലിനാനെന്നുള്ളിലത്രയും
സംശയമുണ്ടാകയാൽ

*

മുനമൊരു ദിനം കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നതു
തൊന്നും ഭവാനെ കണ്ടാ—ലതു
മിന്നനിലത്തെന്നമിന്നകാലത്തെന്ന
മെന്നുള്ളിൽ തൊന്നുന്നില്ല

*

എന്നതു കെട്ടു ചിരിച്ചു ഭഗവാൻ
മിത്ഥമരുളിച്ചെയ്തു—തവ
നന്നു നന്നിന്നിതു തൊന്നിയതൊക്കുമ്പോ
ളത്രയും ബുദ്ധിമാൻ നീ

*

ഇന്നു നീ ചൊല്ലിയതൊക്കുമെടൊ ഞാനും
ചൊല്ലിടാം കണ്ട നിലം—പണ്ടു
നന്ദജനൊടു പൊരുവാൻ മധുരയ്ക്കു
ചെന്നു നീ സെന്നയൊടും

*

മനവ നീയും മുകുന്ദനും തങ്ങളി
ലൊടുമ്പൊൾ മണ്ടുന്നെരം—തത്ര
നന്നായി നിന്നു രസിച്ചു കണ്ടെന്നമ
മന്നു കണ്ടെന്നാലെല്ലാം

*

മല്ലാരിതന്നുടെ വാക്കുകൾ കെട്ടുടൻ
മല്ലനാം മാഗധനം—ചൊല്ലി
കല്പനാം കൃഷ്ണൻ ഭയപ്പെട്ടു മണ്ടുമ്പൊൾ
കണ്ടു നിന്നായൊ ഭവാൻ

*

കണ്ടു നിന്നെന്നഹം കൊണ്ടൽനെപ്പുണ്ണനും
നീയുമങ്ങൊടുനതും—പാക്കിൽ
മണ്ടിച്ചതാരെന്നും മണ്ടിയതാരെന്നും
മിന്നമെ തൊന്നുന്നില്ല *

എന്നാൽ ചൊന്നതെല്ലാം ശ്രവിച്ചു നീ നന്നായ്
കണ്ടതുമാർത്തിടുമ്പൊൾ—ചിത്തൈ
സന്ദേഹം തീരും ഭവാനെന്നും ചൊല്ലിനാൻ
മന്നവൻ മാഗധനം *

എന്നുള്ളിലുള്ള വികല്പം നശിപ്പതി
നിന്നിതു ചൊല്ലിക്കെട്ടാൽ—പൊര
മന്നവ ഇന്നിയുമെകദാ ഞാൻതന്നെ
കണ്ടാലെ തീരൂ ശ്രദ്ധം *

നന്ദകുമാരനും മാഗധനം തമ്മിൽ
ചൊന്നതു ചൊല്ലാനാതും—പൊര
എന്നാലും പാരം ചുരുക്കി പറഞ്ഞു ഞാ
നെന്നുടെ മൊഹത്താലെ * ന്

(ഘോരമാം നമ്മുടെ കാട്ടിൽ എന്നപൊലെ).

ആരണവേഷം ധരിച്ചു
കാരണപുരുഷൻ താനും *

ഭൂരി കരണലമുള്ള
വീരനാകും മാഗധനം *

കാരൊരൊ വാക്കൈവം ചൊന്നാൻ
വീരനാകും ജരാസന്ധൻ *

പൊരും പൊരും പറഞ്ഞതു
ചെരാ നിന്റെ ഭാഷിതങ്ങൾ *

മരണം

പാരം മദമുള്ള നിങ്ങളെ
ഉരണു പഠത്തിടുവിൻ *

നന്നിതെന്നു മാധവനും
മനവ നിൻ വചനങ്ങൾ *

ചൊന്നതെല്ലാം തരുമെന്നു
നന്നായൊരു സത്യംചെയ്യാൻ *

ധന്യശീല ചൊല്ലാം ഞാനും
മെന്നരുളി മുക്തിവണ്ണൻ *

എന്നുടെ ജീവനെന്നാലും
ധന്യന്മാരാം ഭൂമിമന്മാർ *

തന്നിടുന്നു ചൊന്നാലഹം
വിന്നത കൂടാതെ നൽകും *

പന്നഗങ്ങളുണിഞ്ഞവൻ
തന്നാണു മടിയ്ക്കയില്ല *

സത്യമെന്നു മാധവനും
സത്യരൂപനൊടു ചൊന്നാൻ *

എന്നാലഹം കംസാരാതി
നന്ദസുന്ദരവെന്നാകി *

മുന്നം പതിനെഴു വട്ടം
നിന്നെ ജയിച്ചതുമാഹം *

മന്നവനാം ഭീമനിവൻ
സന്നദ്ധനാമിവിൻ പാർത്ഥൻ *

നിന്നെ ജയിച്ചതിനായി
വന്നു ധർമ്മജാജ്ഞയാലെ *

എന്നൊടൊ വിജയനൊടൊ
ധന്യനാകും ഭീമനൊടൊ

*

ഇന്നു നീ പൊരുതിടുന്നു
എന്നു ചൊല്ലു വീരമേശലൈ

*

എന്നു കെട്ടു മാഗധനം
മന്ദസ്തിതം പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ

*

എന്നൊടു നീ തൊറു മുന്ന
മെന്നതൊത്താലിതുകാലം

*

നിന്നൊടു പൊരുതിടുകി
ലെന്നെ നിന്ദിയ്ക്കുമെല്ലാതും

*

പാർമനൈൻറ ഭജബലം
തീർത്തിടുവാനെടുതല്ല

*

പാർമാഗ്രജനാകും ഭീമ
നൊത്താലൊടു പൊരുതീടും

*

ഇത്തരം പറഞ്ഞവനും
തത്ര നില്ക്കും ഭൂതനൊടു

*

സതപരത്തിൽ രണ്ടു ഗഭ
തത്ര വരുത്തുന്നു ചൊന്നാൻ

*

ഇത്തരം കെട്ടൊരു നെരും
ഭൂത്യനും നടന്നു വെഗം

* ൧൦

(കല്യാണി കളുവാണി എന്നു ചൊല്ലെ).

മാഗധഭൂതൻ രണ്ടു
നല്ലഭ കൊണ്ടുവന്നു
യോഗമല്യത്തിൽ വച്ചു
മൊദമൊടെ

*

മരവ്യ

വീരനാം ജരാസന്ധൻ
മാരുതീയ്ക്കുതിലൊന്നു
ചാരാതെ നൽകിത്താനു
മൊന്നെടുത്തു

*

ധീരതയൊടുമവൻ
പൊരതു തുടങ്ങിനാൻ
ഘോരഘോരമതെന്നെ
ചൊല്ലാനുള്ളു

*

തച്ചുമിടിച്ചും പാര
മുച്ചത്തിലലറിയും
മെഘത്തിൽ കമ്പം കെട്ടി
നിന്നു പിന്നെ

*

കൂത്തുള്ള നഖങ്ങളാൽ
കണ്ണത്തിലമർത്തിയും
കൂത്തും ചവിട്ടും കൊണ്ടു
വീണുരുണ്ടും

*

മാരാരിയവനൊടു
ചെയ്തൊരു രണത്തിന്നു
നെരെന്നെ പറയാവു
കാത്തിടുമ്പൊൾ

*

മെച്ചമങ്ങൊരുവനു
കിഞ്ചന പൊലുമില്ല
അചൂതൻതന്നെ നൊക്കി
പാർത്ഥനപ്പൊൾ

*

സച്ചിദാനന്ദമുന്തി
കുല്ലിച്ചു വാക്കു കെട്ടു
പച്ചില ചീന്തി മറി
ച്ചിട്ടു പാർത്ഥൻ

*

മരണം

ഭീമനമതു കണ്ടു
ഭീമനാം മാഗധനെ
താമസമെന്യെ ഭ്രമേയ
തള്ളിയിട്ടു *

കാലമ്മൽ ചവുട്ടിട്ടു
മാരുതിയവനുടെ
ചാലവെ പിടിച്ചിതു
മറെറ കാലിൽ *

മാലോകരെല്ലാം കാഞ്ഞു
ദൈവം നടുവെ കീറി
ലീലയാ ഗജം പന
കുത്തുംപൊലെ *

ഘോരനാമവൻ പിന്നെ
ചെരാതെയിരിയ്ക്കുവാൻ
പാരാതെ തല മറി
ച്ചിട്ടാനല്ലെ *

കൊലാഹലനെ ഭ്രമി
പാലനാം ജരാസന്ധൻ
കാലന്തർ പുകു കെളി
യാടി വാണു *

ദൃഷ്ടന്റെ കാരാഗൃഹെ
പെട്ടു കിടക്കും നൃപ
ശിഷ്ടരെ നാരായണൻ
വിട്ടു പിന്നെ *

ചത്തോരു മാഗധന്റെ
പുത്രനാം സഹദേവൻ
ക്ഷത്രിയവരന്മാരെ
സല്ലരിച്ചു *

മനഃ

സ്നാനഭോജനാദിയാൽ
ഭീനത തീർത്തവര
മാനന്ദമൂർത്തിയൊടു
യാത്ര ചൊല്ലി

*

പത്തനെ ചെന്നു നിങ്ങൾ
പുത്രദാരാദിയൊടും
പത്തുനാൾ മൊദത്തൊടെ
പാത്തുടനെ

*

സത്തമനാകും ധമ്
പുത്രന്റെ യോഗത്തിങ്ക
ലെത്തുവിനെന്നരുളി
യാത്രയാക്കി

*

മാഗധരാജ്യത്തിന്നു
വെഗം സഹദേവനെ
ഭോഗീരൂതലുനഭി
ഷെകും ചെയ്തു

*

മാധവഭീമപാത്മ
വീരന്മാർ ധമ്ജനെ
ബാധയെന്നിയെ കണ്ടു
യാത്ര ചൊല്ലി

*

ആഗമിയ്ക്കുന്നനിപ്പൊൾ
യാഗത്തിനടുത്തു ഞാൻ
വെഗനെ വന്നിടുവ
നെന്നരുളി

*

മാരാരിനിഷേവിതൻ
ദ്വാരക പുക്കടനെ
ദാരങ്ങളൊടും തത്ര
സൗഖ്യം വാണു

* . . .

മനോമ

(അതുനേരം മനവന്മാർ എന്നുപൊലെ).

- ചന്ദ്രവംശരത്നമായ ധർമ്മനന്ദനാജ്ഞയാലെ
ഇന്ദ്രനന്ദനൻ വടക്കു ദിക്കിലുള്ളൊരു *
- തുരരാം നൃപരെ ചെന്നു വീരനും തിരകൾ വാങ്ങി
മെരുശൈലവും കടന്നു ചെന്നു തൽക്ഷണം *
- ഇത്തരം കുരുക്കളൊടു പാർത്ഥനും പൊരുചതിന്നു
നെന്തു ചെന്നുടൻ കുരഞ്ഞെ നൽകിനാരവർ *
- ഭീമനും കിഴക്കെ ദിക്കിൽ ഭീമരാം നൃപരെ ചെന്നു
തുമയൊടു കപ്പമതു വാങ്ങിനാനഹൊ *
- തെക്കു ദിക്കിൽ വിക്രമെന്ന ശക്തനാം സഹദ്രചന്ദ്ര
മാകവെ ജയിച്ചു കപ്പമാതു വാങ്ങിനാൻ *
- തങ്കരാജ്യമായിട്ടുന ലങ്കയിൽ ഘട്ടൊല്ലചന്ദ്രം
ശങ്കിയാതെ ചെന്നു ചൊല്ലി വാങ്ങിനാൻ തിര *
- പത്മിമാഖ്യയായ ദിക്കിൽ നിശ്ചലനാം നക്ഷത്രനും
മെച്ചമൊടുടൻ ജയിച്ചു വാങ്ങിനാൻ കുരം *
- സർവ്വരാജ്യവും ജയിച്ചു ശർവ്വരിശന്മാരനേരം
പൂർവ്വജന്മൻ കാക്കൽ വച്ചു വിത്തമൊക്കവെ *
- ഭായ്യമാരുമൊത്തു നല്ല തെരിലൊറി വന്നു തത്ര
ശൈശ്യവാരിരാശിയായ പത്മലോചനൻ *
- ദ്വാരകാപുരിയിലുള്ള വീരരാം ജനങ്ങളൊക്കെ
നാരിമാരുമൊത്തു തന്റെ കൂടെയുണ്ടഹൊ *
- മെദിനീപതിന്ദ്രനാതു സാദരം മുക്തനെയും
മൊദമൊടെതുത്തകത്തു കൊണ്ടുപൊന്നു തെ *

൧൩൨

(യതിനാഥ എന്നപോലെ)

അതുനേരം ചൊല്ലിനാൻ മതിമാൻ യുധിഷ്ഠിരൻ
മതിതന്നിൽ മൊദനെ നക്ഷത്രനൊട്ടു *

നക്ഷത്ര മനോഹര സുകുമാര നീ ചെന്നു
സകലവും ചൊല്ലേണം ജനകനൊട്ടു *

ഇരുവാകും ദ്രോണരും കൃപരും വരിഷ്ഠനാം
കുരുപുത്രനും ഭീഷ്മവിദ്വരാഭിയും *

ശകനിയും കണ്ണനും സുകൃതിയാം താതനും
ശുകവാണി മാതാവു തനയന്മാരും *

ഭരമിച്ചു വന്നാലും പെരികെ വൈകീടാതെ
സുരവരസുന്ദര ഗമിച്ചാലും നീ *

നരവീരൻ ധർമ്മജനിവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊൾ
തരസാ ഗമിച്ചിതു നക്ഷത്രന്താനും *

പരിതോഷമുൾക്കൊണ്ടു നടന്നു മാദ്രേയനും
വീരവൊട്ടു ഹസ്തിനപുരിയ്ക്കു ചെന്നാൽ *

പെരുകിന ഭക്തിയൊടരചനാം താതന്റെ
ചരണങ്ങൾ കൂപ്പിനാൻ വിനയത്തോടെ *

വികലനയനനാം ജനകനൊട്ടും പിന്നെ
സകല ജനത്തൊട്ടുമറിയിപ്പിച്ചു *

അകതാരിൽ മൊദനെ സകല ജനങ്ങളും
നക്ഷത്രനും വന്നിതു റൂപഗൈഹത്തിൽ *

ജനകനെ കണ്ടപ്പൊൾ മനതാരിൽ ഭക്തിയും
വിനയവും കയ്ക്കൊണ്ടു വണങ്ങി ഭൂപൻ *

മന്ന

തുരുഭൂതന്മാരെയും പരിചൊടെ വന്ദിച്ചു
പരിരംഭണംചെയ്തു സഹജന്മാരെ *

അതുനേരം പാഞ്ചാലനതിബന്ധുവാം നൃപ
നതികൈതുകത്തൊടുമവിടെ വന്നു *

ചിതമൊടെ മാദ്രാധിപതിയും വന്നാനപ്പൊൾ
കുതുകന യാഗത്തെ കരുതിക്കൊണ്ടു *

കനിവൊടു മാമുനിജനങ്ങളും വന്നിതു
സനകാദികളൊടുമൊരുമിച്ചാതു *

അവനിയിൽ വാണിടുമവനിസുരന്മാരു
മവനിപതിയുടെ നഗരെ വന്നു *

പരന്ന നഗരത്തിൽ നിറഞ്ഞു ജനങ്ങളും
നരപാലചിത്തത്തിൽ നിറഞ്ഞു മൊദം * മന്ന

(താമരക്കണ്ണൻ എന്നപൊലെ).

ഉല്ലലക്ഷണഭക്തനാം നൃപ
കല്പകദ്രുമന്തനുടെ *

അപ്പൊഴത്തെ പ്രതാപം വാശ്വതവാൻ
കൊപ്പു പൊരെന്നതാകിലും *

ഉൾപ്പുവിങ്കലുദിച്ച മൊദത്താൽ
സ്വപ്നംപൊലെ വാശ്വതനു ഞാൻ *

രാജവീരനാം ധർമ്മജൻതന്റെ
രാജസുയത്തിനക്കാലം *

ആമയമെന്യെ വന്നിതു തത്ര
ഭൂമിപാലകരെവരും *

മനുഷ്

- കാശീഭൂപനം കൊസലൈരൂനം
കൈകയഭൂമിപാലനം *
- ശങ്കരപ്രിയൻ വങ്കാളെരനം
കൊങ്കണഭൂമിപാലനം *
- ചൊളഭൂപനം മാളവൈരൂനം
ചെരിഭൂപാലവീരനം *
- കൊലവിലപാസൻ സാലപനം ഭൂമി
പാലനം കലിംഗൈരൂനം *
- ഏനുവെണ്ട ഭൂവനെ വാണിടം
മന്നവന്മാരശേഷവും *
- നല്ല മൊടിയും സൈനയുമായി
കല്യാണത്തൊടെ വന്നടൻ *
- ധന്യനായുള്ള ധർമ്മജൻതന്നെ
മെല്ലവെ കണ്ടു വന്ദിച്ചു *
- മൊദമൊടവർ കാഴ്ചയും വച്ചു
പാദപങ്കജെ വീണടൻ *
- ധർമ്മജൻതന്റെ കല്പന കെട്ടു
ചെമ്മെ തത്ര വന്ദിച്ചു തെ * മർ

(കാമനൊടു തുല്യനാകും എന്നപൊലെ).

- അക്കാലമജാതശത്ര സോമവംശരത്നം
ചെല്ലൊള്ളുന്ന ധർമ്മസുതൻ മൊദമൊടെ *
- തല്ലാലത്തു വെണ്ടുന്നൊരു കായ്കളെല്ലാ
മുറുകുതൊട്ടൊടുചെയ്തു മധുരമായി *

മനു

- നിശ്ചലചിത്തരാം നൃപസത്തമന്മാരത്ര
വചു കാഴ്ച എടുക്കണം ഭയ്യോധനൻ *
- അമനവൻ വിത്തമൊക്കെ സൂക്ഷിയ്ക്കണം പിന്നെ
അപത്ഥമാവാറിയിണം വിപ്രന്മാരെ *
- ഭൃഗ്യാസനൻ പന്തിതന്നിൽ പത്രം വച്ചിടണ
മെച്ചിലുമവൻതന്നെ എടുപ്പിയ്ക്കണം *
- കേശവനാരണന്മാരെ കാൽ കഴുകിയ്ക്കണം
കീശലപജൻ സ്വജനത്തെ പൂജിയ്ക്കണം *
- സ്വസ്തീദാനമാദരണ ഭൂരി ചെയ്യിടണം
ദ്രോണാചാര്യനൊടു പിന്നെ ഭീഷ്മരൊടും *
- ഇനി വെണ്ടുന്നതു ചൊദിച്ചു നടന്നുകൊടുവിൻ
.. .. .. *
- ഇപ്രകാരമുരചെയ്തു പാണ്ഡുപുത്രശ്രജൻ
കമ്പമെന്യെ രാജസൂയമാരംഭിച്ചാൻ *
- ചക്രപാണിതന്നടയ പാദപങ്കജരവ
മുരുകാമ്പിങ്കൽ ചെർത്തധികം ഭക്തിയൊടെ *
- ചിത്തമോദത്തൊടു കൂടി ശാല പുഷ്പ നൃപൻ
ശ്രോത്രീയരും സദസ്യരുമായുടനെ *
- ആമയങ്ങളുകലുവാൻ രാജസൂയം യാഗം
ഭൂമിപാലശിരോമണിയാരംഭിച്ചു *
- ആമൊദനെ പരന്നിതു ഹൈമധ്യമമപ്പൊ
ളാമയങ്ങളുകന്നിതു ലോകകെല്ലാം *
- ഇപ്രകാരമുള്ള യാഗം കാലംകൂടിടുവാൻ
മുപ്പതു നാലുണ്ടു മാസമെവമല്ലൊ * മ

മനുവ

ഉണ്ണിയായത്തനെയിവൻ വിപിനെ പുകു മുനം
പെണ്ണുങ്ങളൊടുമൊത്തു രമിച്ചു മൂഡൻ *

പെണ്ണുങ്ങളുടക്കുന്ന പുടവകൾ കവൻ
വെണ്ണു പാൽ കവൻണ്ടു കുറിനം കഷ്ടമൊത്താൽ *

കുണ്ഡിനപുരെ വന്നു തരുണിയെ ഹരിച്ചു
കണ്ണന്റെ ചരിതങ്ങൾ നിനച്ചാലങ്ങു പാപം *

ഇഴവണ്ണമുരച്ചെയ്യു ചപലൻ ചെടിഭൂപൻ
കാർപ്പുണ്ണതിനൊന്നുമുറിയാടില ചൊരും *

അന്നരം മനക്കാമ്പിലുദിച്ചു കൊപമൊടെ
കലവിലുമെടുത്തുടൻ നടന്നു സവ്യസാചി *

ആതുഗം തൊടുത്താതു ശിശുപാലന്റെ നെരെ
ആതു വിട്ടിതന്നെരമവനും ബാണമെയ്യു *

ഘോരമായിതു യുദ്ധമതുനേരം മുകുന്ദൻ
നെരെ വിശ്വപ്രവത്തെ ധരിച്ചു കൊപമൊടെ *

ചെടിശൻതല വെട്ടിയുറത്തു ചക്രവാണി
മെടിനിതലെ വീണു തിരിപൊലെ ശരീരം *

ആദിപുരുഷനൊടും ലയിച്ചു ദൈഹിയപ്പൊൾ
മൊദനെ വണങ്ങിനാർ ഗുണവാന്മാർ മുകുന്ദം *

വെഗനെ ഗമിച്ചിതു ശരായ ഗുപന്മാർ
ഭൂപതിതിലകനും സ്തുതിച്ചു ഭക്തിയൊടെ * ൧൭

(കണ്ണ കടൽവണ്ണ എന്നപൊലെ).

അക്കാലത്തു നൃപനാം ധർമ്മനയൻ കുതുകനെ
ചൊല്ലൊള്ളുന്ന യാഗം സമർപ്പിച്ചു വിധിപൊലെ *

പാക്കാതവഭൃതസ്താനത്തിന്നഴകൊടെ ഗമിച്ചു
പട്ടംചുറ്റി നൃപന്മാരൊക്കെ നരപാലന്റെ മുമ്പിൽ *

വട്ടപ്പരിശകളമെല്ലാമെടുത്തുള്ളകമ്പടിയും
കൊട്ടം കഴൽവിളിയും ത്വടത്വടയെന്നുള്ള വെടിയും *

നാടൊക്കെ കലുണ്ടും നടനടയെന്നൊരു മൊഴിയും
വണ്ടാർകഴലണിമാരുടെ പാട്ടും നല്ല കളിയും *

കണ്ടാലതികതുകും ഭീഷ്മവിദ്വരാദികളൊട്ടും
ശിഷ്ടന്മാരാം മുനിമാരൊട്ടമവനിസുരരൊട്ടും *

തണ്ടാർമാതിൻ കണവൻ തിരുവടിയും നൃപനരികെ
ഉണ്ടവൊടു നടന്നീടുന്നു കൃപയൊടതു നെരം *

ഇഷ്ടം പെരുകീട്ടും ഭീമവിജയാദികളൊട്ടും
തണ്ടാർശരപുരിയാം നിജ തരുണീമണിയൊട്ടും *

തണ്ടാർശരസഭശൻ ധർമ്മനയൻ നടകൊണ്ടാൻ
വെണ്ടും ഇണമിയലുന്നൊരു തീർത്ഥ ചെന്നു കളിച്ചു *

ഇരട്ടാപമനിരൂപ്രസ്ഥമുടനെ പുകു വസിച്ചു
അന്നെരത്തു നൃപന്മാർ യാത്ര വണങ്ങി നടകൊണ്ടാർ *

നന്ദാത്മജനിരുന്ന കിഞ്ചിൽ ദിവസം നൃപഗൌരവം
പിന്നെ നിജ തരുണീമണികളുമായ് കുതുകനെ *

ഭാരാവതി പുക സുഖിച്ചിരുന്നു മുക്തിവണ്ണൻ
പാരം ബലമിയലുന്നൊരു സാമജന്മാരുമായി *

തരണീമണിപാഞ്ചാലിയുമൊരുമിച്ചു തൃപെരൂൻ
സൈപരം നാടു ഭരിച്ചു വാണാൻ സുരനാഥനെ പൊലെ* മൻ

(കുമ്മിപ്പൊലെ).

ധർമ്മജന്തനുടെ രാജസൂയം
കന്മഷം നീങ്ങും കഥയാകയാൽ *

വെണ്മയൊടെ ഭാഷാഗാനമായി
ചെമ്മെ ചമച്ചെൻ ഞാനിപ്രകാരം *

ഇക്കഥ ചൊല്ലിക്കളിച്ചിടുന്ന
മയ്യണിമാർക്കു നെടുമംഗലും *

അരക്കം പൂണ്ടേറിയകാലം നില്ക്കും
നീക്കമില്ലതുമെ എന്നു നാനും *

അത്രയുമല്ല ധനങ്ങളൊടും
ഭർത്തൃസുഖത്തൊടും പുത്രരൊടും *

എത്രയും മൊദമിയന്നു തന്റെ
പത്തനെ വാണിടമെല്ലാക്കാലം *

അന്തരംഗത്തിലറിഞ്ഞിടാതെ
എന്തെങ്കിലും പാപം ചെയ്യുന്നാലും *

അന്ത്യകാലം വന്നണയുന്നെരം
അന്തകഭീതി വരികയില്ല *

൧൭൨

അന്നം മരിച്ചുണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ
ചന്തമൊട്ടും ദേവലോകെ നിജ

*

കാന്തനൊടൊത്തു സുഖിച്ചു വാഴും
ചെന്താമരാക്ഷന്റെ കാരണ്യത്താൽ

* ൨൦

രാമായണം.

(കാട്ടം മൃഗങ്ങളെ എന്നുപൊലെ).

എങ്കിലൊ പണ്ടു രഘുപതിതന്നുടെ
തമ്പിയും സീതയും താനുമായി *

പഞ്ചവടിയിലൊരാശ്രമം തീർത്തി
ലഞ്ചാതെ വാഴുന്ന കാലത്തിങ്കൽ *

രൂക്ഷതയെന്ന രാക്ഷസനാരിയാം
ഇപ്പ്ലണവാ എന്നു പെരവർക്കു *

ഉഷകു സഹിയാഞ്ഞു പാഞ്ഞവർ ദിക്കുക
ഉദക്രമംചെയ്തു നടക്കും കാലം *

പഞ്ചവടിയിൽ കടന്നു വിരവൊടെ
സഞ്ചരിയ്ക്കണമെന്നൊത്തൊരുനാൾ *

അഞ്ചാതെ ചെന്നതിൽ പുക്കൊരനന്തരം
അംഭോജനെത്രനെ കാണായ്ക്കുന്നു *

സാക്ഷാൽ ജഗന്നാഥനായ ഭഗവാനെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവർ നില്ക്കുന്നരം *

മാരശരമെറു പാരം വലഞ്ഞവർ
നാരായണനൊടുണർത്തിപ്പാനായ് *

കണ്ടാലതിശയമുണ്ടായ്ക്കും വെഷം
പൂണ്ടു നിശാചരി മായകൊണ്ടു *

കൊണ്ടാടി മെല്ലവെ രാമപാദത്തെയും
കണ്ടു വണങ്ങിനാൾ മൊഹിനിയും * ൧.

മര

(കുന്തിസുതന്മാരെ എന്നപോലെ)

രാഘവനെ കണ്ടു പാരം
മോഹമുള്ളിലിയന്നൊരു
മോഹിനി ചെന്നുണർത്തിച്ചു
ഭീനമാം വാക്കുകൾ കെൾപ്പിൻ *

പാഹി പാഹി കൃപാശീല
ദേഹി ധർമ്മം പാലയ മാം
പാരമുള്ളിലൊരു മോഹം
സാരമായുളർന്നിടുന്നു *

നെരൊടെ പറയുന്നെനിൽ
കാരുണ്യമുണ്ടാകവെണം
ധന്യശീല കെൾക്ക ഭവാ
നെനെയിന്നു കയ്യാളെളണം *

അന്യപുരുഷന്മാർക്കിന്നു
ധന്യതയില്ലിതു ചൊൽവാൻ
നിന്നിൽ വന്നപെക്ഷിയ്ക്കുന്നോ
രെന്നെയിന്നുപെക്ഷിയ്ക്കാല്ല *

ഖിന്നത പെരുകിടുന്നു
നിന്നിലുള്ള കാഷ്ഠ മൂലം
ഇന്നിതൊട്ടും വൈകിടാതെൻ
സന്നിധിയിൽ വന്നാലും നീ *

കന്യകമാരുടെ മോഹം
ഭീനമാക്കിടൊല്ല നാഥ
മാന്യതയുള്ളവർക്കിതു
ദൈന്യതയെന്നറിഞ്ഞാലും *

ഇത്ഥമുള്ള വാക്കുകെട്ടു
 ഉത്തമപുരുഷൻ രാമൻ
 ഉത്തരമരുടെചെയ്യാത
 ചിത്രമാം വചനം കെൾപ്പിൻ * ൨

(സുന്ദരിമാർമണി എന്നപൊലെ).

മൊഹിനിതന്നുടെ വാക്കു—കെട്ടു
 മൊഹനമായരുടെചെയ്തു *

മൊഹമുണ്ടിനീതു—ചെയ്യാൻ
 നിന്റെ ദൈഹതുണങ്ങു വിശേഷം *

മട്ടൊലും വാണി ധരിയ്ക്കു—ഇപ്പൊൾ
 പെട്ടെന്നിതിന്നൊരു ദോഷം *

കെട്ടൊലുമിനീതുകൊണ്ടു—തവ
 വാട്ടമുണ്ടോ മനതാരിൽ *

പണ്ടെ ഞാൻ പാണിഗ്രഹണം—ചെയ്തി
 ട്ടുണ്ടൊരു ഭായ്യയെന്നിയ്ക്കും *

രണ്ടാമതിനീതു ചെയ്തോ—ലവർ
 ശൗ തുടങ്ങിട്ടും മെലിൽ *

വണ്ടാർകഴലി നിനക്കും—പാര
 മിണ്ടലുണ്ടായ്നുകൂടും *

ഉണ്ടാമിതിന്നൊരുപായം—തവ
 കണ്ണത വെണ്ടതുകൊണ്ടു *

കണ്ടാൽ മനോഹരനായി—ട്ടിപ്പൊ
 ള്ളുണ്ടൊരനുജനെന്നിയ്ക്കും *

മറു

തണ്ടാർശരനാമവനെ—ചെന്നു
കുണ്ടു പരക നീ ബാലെ *

കണ്ടാലഴകളു നിന്റെ—മുഖം
കണ്ടാലവനിതു ചെയ്യും *

ഉണ്ടാകയില്ലൊരു ദോഷ—മെന്നാ
ലിണ്ടലകന്നു വസിയ്ക്കാം * ൩

(പാനപൊലെ).

രാമഭാഷിതം കെട്ടു പ്രസാദിച്ചു
കാമിനിയവൾ പൊയൊരനന്തരം *

കാമബാണമൊഴിച്ചതിന്നായ് ചെന്നു
രാമാനുജനൊടിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൾ *

കൊമളാകൃതെ കെൾക്ക ഭവാൻ മമ
കാമിതങ്ങൾ കരുണാജലനിയെ *

ചങ്കുജക്ഷണ നിൻ പാദപത്മങ്ങൾ
ശങ്കയെന്പെ വണങ്ങുന്നൊരു ഞാൻ *

സങ്കടം മമ തീർപ്പിനിക്കാലം
നിൻ കൃപാലേശമുണ്ടായ്തരണമെ *

നാന്തതം മമ പാണിഗ്രഹണത്തെ
നിന്തിരുവടി ചെയ്തരുളണമെ *

ചിന്തകൊണ്ടിഹ കാലം കളയാതെ
ഹന്ത താപമൊഴിച്ചുരുളണമെ *

ഇത്തരമവൾ പിന്നെയും പിന്നെയും
ലക്ഷ്മണനൊടുണർത്തിച്ചു നെരത്തു *

ഉത്തരമരുൾചെയ്ത പ്രകാരങ്ങൾ
വിസ്മരിച്ചു പറയുന്നതുണ്ടു ഞാൻ * ൪

(ഭവാനുകരണീരം എന്നുപൊലെ).

മാനനിമാർമെഴുലിമണെ
മാനസം തെളിഞ്ഞു കെൾക്ക *

ഞാനിതു ചെയ്യാലിന്നൊരു
മാനിയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലും *

കാനനവാസം ചെയ്യുമ്പോൾ
കാമിനിമാരെടുക്കൂടി *

കാമകെളിയാടിടുന്ന
കാമിയെന്നു വന്നുകൂടും *

എന്നതുകൊണ്ടിവയൊന്നു
മെന്നൊടുരചെയ്യിടാതെ *

അന്യരെടു പറക നീ
ധന്യതരതുണശീലെ *

ഇത്തരമരുൾചെയ്തൊരു
ലക്ഷ്മണനൊടേവമവൾ *

എത്രയും പരവശയാ
യുത്തരമിങ്ങിനെ ചൊന്നാൾ *

എന്തൊക്കെ കെൾ മമ ശീരം
നിൻ തമയൻ രാഘവൻതാൻ *

കാന്തയൊടുമൊരുമിച്ചു
കാനനത്തിൽ വാഴുന്നല്ലെ *

മദ്യ

- വല്ലതുമാനരചെയ്യ
മെല്ലവെ നീ വെടിയാതെ *
- വല്ലനോയ്ക്കൊരുക മമ
നല്ലതു ഭവിയ്ക്കുമെന്നാൽ *
- അല്ലൽ പൂണ്ടവളുടേ
സല്ലാപങ്ങൾ കെട്ടു നല്ല *
- വില്ലാളികലതിലകൻ
മെല്ലവെയൊന്നരുൾചെയ്യ *
- നല്ലതു ലഭിച്ചിടുവാൻ
തെല്ലമില്ലാഗ്രഹം നിന്റെ *
- വല്ലനോകിലൊ മമ
വല്ലാത്ത ഭൃഷ്ടിത്തിയുണ്ടോ *
- നാണമില്ലാത്തൊരു നിന്റെ
പാണികർമ്മം ചെയ്യുമെന്നു *
- കാണിപൊലും മൊഹിയ്ക്കൂണ്ട
കാമിനി നീ ഗമിച്ചാലും * 6

(പുണ്യത്രയീശ എന്നപൊലെ).

- പൊകുന്നതില്ല നിൻ വാക്കുകൾ കെട്ടി
ട്ടാകലമില്ലെന്നിയ്ക്കേതും
ഏവണമില്ലെന്നോടാഹവം ചെയ്യാനി
ലൊകത്തിലെന്നതരിക നീ വീര—പൊകുന്ന *
- കല്യാണമാണ്യരുമെന്നതൊത്തു
കല്പത കാണാഞ്ഞു മൂന്നും
വില്ലാളിവിരനെന്നുള്ളൊരഹംഭാവം
തെല്ലനെരംകൊണ്ടടക്കുന്നതുണ്ടു ഞാൻ—പൊകുന്ന *

മ ണ്

കണ്ടാലും മത്തുജവീര്യം തവ
കണ്ണെ പിടിച്ചതിവെഗാൽ
കൊണ്ടുഗമിയ്ക്കുന്നനാകാശമാർഗ്ഗത്തിൽ
രണ്ടു പക്ഷമതിനിലെന്നു നിണ്ണയം—പൊകുന്ന *

ഇതഥം പാഞ്ഞെടുക്കുന്നൊരു
അതപുന്നതഗാത്രിയൊടു
ചിത്രം സുമിത്രാതനയനരുമെല്ല
ചിത്രം വിചിത്രം നിശാചരി കെട്ടാലും—പൊകുന്ന *

പൊവായ്യിൽ നിന്നെ അയപ്പാനഥം
പൊരുമറിക നീ മുഖേ *

താടക വന്നു ഗമിച്ചു വഴി
കൂടവെ പൊകയൊ വെണ്ടു
കാടകംതന്നിൽ കുളിയാടി നടക്കുവാൻ
മൊടികൾ കൂട്ടിത്തറികയൊ വെണ്ടു—പൊവായ്യിൽ *

ചിത്തജതാപങ്ങളൊടു പാര
മത്തൽ പൊറാഞ്ഞവരതാനം
ഏത്തിയണഞ്ഞു പിടിച്ചാൻ തുടന്നുപൊൾ
ചെത്തിയവളുടെ മൂക്കും മുലകളും—പൊവായ്യിൽ *

അഷ്ടദിക്കുകളും പൊട്ടുമാറ
ങ്ങട്ടഹാസം ചെയ്തുവളും
പെട്ടെന്നു ചൊഞ്ഞു ഖരാദികൾ വാഴുന്ന
കാട്ടിലകം പുക്കൊളിച്ചു ശിവ ശിവ—പൊവായ്യിൽ *

ശ്രീരാമ ഗൌവിന്ദ രാമ
പരിപാലയ മാം സഖ്യവീര *

കഷ്ടം നിശാചരിതന്നുടെ വാർത്തകൾ
ശിഷ്ടമിദം നിങ്ങൾ കെട്ടുകൊൾവിൻ *

മവ്യം

മട്ടലർസായകമെറു മദിച്ചവരും
പെട്ടൊരു പാടുകൾ ചൊല്ലാവല്ലെ

*

പാരം മുറിഞ്ഞുള്ള വെദനയൊടവരും
വീരൻ ഖരനുടെ മുഖിൽ ചെന്നു

*

വീണമുരുണ്ടു പിറണ്ടുമെഴുന്നെറു
പ്രാണഭയത്തൊടു ചൊന്നാളെവം

*

ഘാ ഘാ സഹൊദര കെൾക്കു ഭവാനു മമ
മൈഖിഹീനം ഭവിച്ചതെല്ലാം

*

കാനനംതന്നിൽ കളിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ
മാനുഷരത്രെ ചതിച്ചതെന്നെ

*

ഞാനൊരപരാധം ചെയ്യില്ലവരൊടു
തന്നെ ഗമിയ്ക്കുന്നൊരെന്നെ കണ്ടു

*

വന്നു പിടിച്ചു വലിച്ചവരിങ്ങിനെ
ഖിന്നത ചെർത്തും കണ്ടാലും നീ

*

ദൈന്യമിതിനു ഭവാനുള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ
സൈന്യങ്ങളൊടുമവരെ ചെന്നു

*

നിഗ്രഹിച്ചാലുമെന്നഗ്രജനാകിലൊ
വ്യഗ്രത കൈവിട്ടു പൊയാലും നീ

* ന്നു

